

વીસું પંજેસણ હુંડી

— વાયક મુલા

(રચના : સંવત ૧૬૨૪ આસપાસ)

[વિધિપક્ષ (અંચલ)ગચ્છના 'રાઈ પ્રતિકમણ'માં શ્રી તીર્થ વંદનાનાં ઢાળિયાં - જેનું બીજું પ્રસિદ્ધ નામ છે 'શ્રી કેવળનાણી' કે જે રોજ બોલવાની પ્રથા છે. આ કૃતિના રચયિતા વાયક મુલા ઋષિજીએ અતિ સરળ ભાષામાં 'શ્રી કલ્પસૂત્ર', 'કલ્પચૂર્ણ', 'નિશીયચૂર્ણ', 'કલ્પ નિર્ચુકિત' ઇત્યાદિ ગ્રંથોનાં નામ આપી 'વીસું' પર્યુપણ કરવાની હુંડી નામક આ કૃતિ રચેલ છે. તેઓ અચલગચ્છેશના શ્રી ધર્મમૂર્તિસૂરિરાજ્યમાં શ્રી રત્નપ્રસંગણિના શિષ્ય થાય છે. તેમણે સંવત ૧૬૨૪ માં 'ગજસુકુમાલ ચઉપાર્શ્વપત્ત' રચેલ છે. તેમણે રચેલ 'શ્રી કેવળનાણી ચૈત્યવંદન' આજ લગી લોકમોગ્ય બની રહેલ છે. આ કવિની અન્ય કૃતિઓ પણ પ્રાપ્ત થાય છે.

— સંપાદક]

ઢાળ પહેલી

(અતુર ચોમાસું હો સદ્ગુરુ આવિયા - એ દેશી)

જિન બંધુ, હે વાસુપૂજ્ય ભાવશું, મન સરસ્વતી માય;
આગમ વાણી રે સાચી જાણજો, જે ભાષે જિનરાય ॥ ૧ ॥
કુમતિના વાઘા રે પ્રાણી બાપડાં, કિમ પામે ભવ પારે ?
વિધિશું જાણો રે, વિધિ મારગ ખરો, જે તારે સંસાર. વિધિશું ૦ ॥ ૨ ॥
કલ્પસૂત્રે રે બોલે જગશુરુ, સાધુ સમાચારી મજાર;
દિન પચ્યાસે રે પરવ પજૂસણ, સૂત્રે ઘણે સુવિચાર. વિધિશું ૦ ॥ ૩ ॥
નિશીથ ચૂર્ણે રે પચ્યાસે કહીયું, પરવ પજૂસણ જોય;
ચોમાસાથી રે જેમ પડિક્કમે, તે વિધિ સૂત્રની હોય. વિધિશું ૦ ॥ ૪ ॥
આષાઠ ચોમાસું રે પૂનમ પડિક્કમી, સુદિ પાંચમ દિન સાર;
ભાદ્રવ માસે રે પર્વ પજૂસણ, કીજે સૂત્ર આધાર. વિધિશું ૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી આર્ય કલ્યાણ ગૌતમ સ્મૃતિ ગ્રંથ

કલ્પચૂર્ણે અરિહંત ઉપદેશે રે, પચ્યાસ કે યોગણપચ્યાસ;
ચંદ્ર સંવત્સરે સવિ દાખીએ, જોજો હૃદય વિમાસ. વિધિશું ॥ ૬ ॥

દાળ બીજ

(જંબૂદ્વીપ પન્નતિ માહે - એ ચાલ)

કલ્પસૂત્રે શ્રી અરિહંતવાણી, અંતરે એહવું કીજે જ;
આશીરવાદિક કારણ તે કહ્યાં, અધિક માસ તે કહીજે જ. ધન ધન ॥ ૧ ॥
ધન ધન ભદ્રબાહુ ગુરુ વાણી, સુણજો ભવિયણ પ્રાણીજ;
પર્વ પજૂસણ વીસું કરીએ, સુધી સદહણા આણીજ. ધન ધન ॥ ૨ ॥
કલ્પ નિયુકતે સોળમી ગાથા, ચૌદ પૂરવ ધર ભાષે જ.
અભિવર્ધિક સંવત્સરે કરવા, વીસું પજોસણ દાણે જ. ધન ધન ॥ ૩ ॥
પાંચ સંવત્સરે યુગ ભાણીજે, માસ બાસઠે યુગલ કહીએ જ. ધન ધન ॥ ૪ ॥
સંવત્સર જે માસ વાધે, તે ગ્રીષ્મ માહીં ગણીએ જ;
નહીં કલ્પિત કેહની, કેહની નિશીથ ચૂર્ણે ભણીએ જ. ધન ધન ॥ ૫ ॥
એણી પરે માસ વધે તે બાણી, શ્રીગુરુ પર્વે કરીએ જ;
શ્રાવણ સુદ પાંચમી દિન રૂડો, મનુષ્ય જનમ ફલ લીજે જ. ધન ધન ॥ ૬ ॥

દાળ ત્રીજ

(કડવાની દેશી)

વડું ભાષ્ય શ્રી કલ્પતણું છે, વીશા કેરું કામ જ;
અંતરાય વિણ હોય પચાસું, એંસીયાનું નહીં નામ જ.
જુઓ જુઓ ભવિયણ હૃદય વિચારી. ॥ ૧ ॥
જુઓ જુઓ ભવિયણ હૃદય વિચારી, સૂત્ર તણી વિધિ સારી જ;
વીસું પર્વ પજૂસણ કરીએ, દુર્ભતિ દૂર નિવારી જ. જુઓ ॥ ૨ ॥
શ્રાવણે પજૂસણ કાર્તિક ચોમાસું દિન સો અંતરે લેવાજ;
કલ્પચૂર્ણે ને કલ્પ નિયુકતે, અક્ષર પ્રગટ કહેવા રે. જુઓ ॥ ૩ ॥
ભાદ્રવ માસે પર્વ સંવત્સર, સદા નિરંતર કીજે જ;
માસ વધે શ્રાવણ પછવાડે, કલ્પ ભાષ્ય હુંડી લીજે જ. જુઓ ॥ ૪ ॥
સુગુરુ વખાણે વીસું પજૂસણ, નિશીથ ચૂર્ણે નામ જ;
એહવું બાણી કરજો ભવિયણ, જો તુમ સૂત્રે કામ જ. જુઓ ॥ ૫ ॥

શ્રી આર્ય કલ્યાણ ગૌતમ સ્મૃતિ ગ્રંથ

ઢાળ ચોથી

(ધન સુપન્ન - એ ચાલ)

એમ	પર્વ	પજૂસણુ	કરવાની	વિધિ	દાખે;	
એ	સદા	નિરંતર	સૂત્ર	સાતની	સાંખે.	॥ ૧ ॥
અતિ	આનંદ	આણી	આણી	આરાધો	જિન આણુ;	
વહતાં	સવિ	સાધો,	પામો	શિવપુર	ઠાણુ.	॥ ૨ ॥
મિલી	દેવો	ચોસઠ,	એ	દિન	આવે	સાર;
અકુર્ષ	મહોત્સવ		જીવાલિગમ		વિચાર,	॥ ૩ ॥
વીસું	પચ્ચાસું		કરવાની	વિધિ	સાચી;	
અંદસીએ	દિન	કીજે	તે	વિધિ	દીસે	કાચી. ॥ ૪ ॥
પાંચ	ભરત,	અઠરાવત,	પાંચ	મહાવિદેહ	હેવ;	
એમ	પર્વતણી		વિધિ	સીમંધર	દેવ.	॥ ૫ ॥
જિન	વચન	જે	માને	જાણુ	શિરોમણિ	તેય;
ઋષિ	મૂલો	જપે	સંપત્તિ	સુખ	પામેય.	॥ ૬ ॥

[ઇતિ શ્રી વીસું પન્નેસણુ કરવાની હુંડી સમાપ્ત]

(આઠમ પાખી વિશે ગાથાઓ)

છકું,	ન	અકુમી	તેરસી,	સહિયં	ન	પકિખયં	હોઈ;	
પડવે	સહિયં		કયાવિ	ધય	જિણુવરિ	દેહિં.		॥ ૧ ॥
પણુરસમી	દિવસે,		કાયવ્વં	પકિખયં	તુ	પાયેણુ;		
ચઉદસીસ	સહિયં		કયાવિ,	ન	હુ	તેરસ	સોલસમે	દિવસે. ॥ ૨ ॥
અકુમી	વિહિ	ય	સાહિયં	કાયવ્વા	અકુમી	ય	પાયેણુ;	
અહવા	સત્તમી	ય	નવમે,	છકે	ન	કયાઈવિ.		॥ ૩ ॥
પખખે	સુદ્ધા	અકુમી	માસદે	પકિખયં		હોઈ;		
સોલસમે	દિવસે		પકિખયં	ન	કાયવ્વં	હોઈ	કયાવિ.	॥ ૪ ॥
પકિખય	પડિકમણાઓ		સફી	પુહરમ્મિ	અકુમી	હોઈ;		
તત્થેવ	પચ્ચાણુ		કઠ	કરંતિ,	પવ્વેસુ	જિણુવયાણું.		॥ ૫ ॥
જઈયા	હો	અકુમી	લગ્ગા,	તઈયા	હુંતિ	પકિખસંધીસું;		
સફી	પુહરમ્મિ	નેયા	કરંતિ,	તહિં	પકિખ-પડિકકમણું.			॥ ૬ ॥
ઈત્યાવશ્યચૂણે	આષાડે	ચ	ભાદ્રપદે	કાર્તિકે	પોષણુવર,			
(પૌષધપર)	ફાલ્ગુને,	માધવે	(માઘ માસે)	ચાતિ	રાત્રે	નાન્યેસુ	કહિંચિત્	

x

x

x

